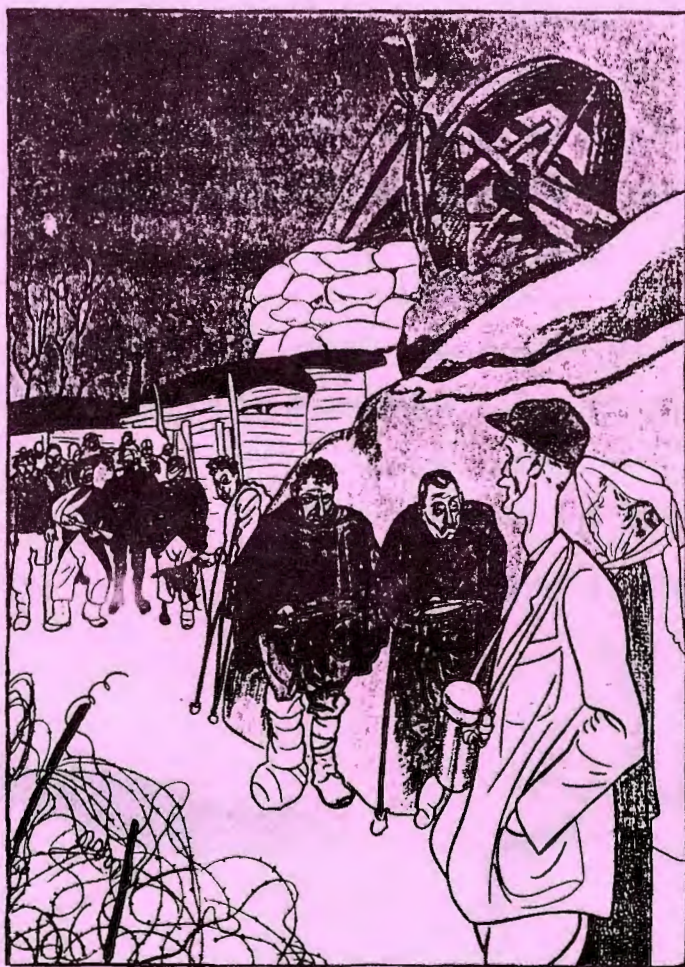

FRAM KAMERATER

juni/juli -83

Exlex 1919

FEDRELANDETS TAKK

- Den italienske stat har skjenket sine krigsinvalider skyttergravene ved Isonzo og regner med at alle turister gjør sin plikt.

Innholdsfortegnelse

- D. 3 LEDER, høstplanen
- D. 4. Rapport fra valgkampledelsen
- D. 5. Pressemelding fra DS
- D. 7. DS-vedtak om valgkamp
- D. 8. ~~Et~~ melding!!
- D. 9. Noen DS-vedtak
- D. 12 Polemikkk mellom PML og KANG
- D. 15. Om innrettinga på arbeidarklassen
- D. 16. Kritikkk
- D. 17 Svar på kritikkk
- D. 17 Presentasjon av bøker fra Oktober
- D. 18 Melding om Fredsmarsj -83 fra DS/FU
- D. 19. Tre - verden - teorien
- D. 20 Oktober - bøker forts...

GHT 17/6 1950

Høstplanen krever et mere aktivt og utadretta massearbeid!

DS har diskutert høstplanen og vedtatt en prioritering som ser slik ut: 1.KK, 2.Rekruttering, 3.Prinsippprogram disk. og sosialismen. DS har oppfanga ganske klare signalene på at det er ganske sterke ønsker om å jobbe med rekruttering, det er et bra utgangspkt. for starten på høsten.

For at vi skal kunne oppnå noen resultater i høst må vi også se på situasjonen i partiet og hvordan vår evne og praksis er i å drive målretta massearbeid er. Vi må vel oppsummere at det er en stund siden vi ble regna som et "aksjons- og aktivist parti" Jmf. 1.mai. Jeg ser tre deler som må være med for at vi skal oppnå resultater:

1. At politikken vår blir kjent for folk.

Selvfølgelig sier alle. Men dette forutsetter at vi sjøl er politisk mobilisert og har diskutert og kjenner den politikken vi skal agitere og spre blant folk. Å hoppe over den delen i f.eks. valgkampen, det å sjøl studere, sette seg inn i valgmaterialaet, få diskutert motsigelser og saker som vi ønsker å prioritere, vil lett føre til rutinemessig og pliktmessig arbeid med få resultater.

Gode metoder er ikke nok

2. At folk får anledning til å diskutere med oss, få svar på mange av de spm. som de har på politikken vår, både på dagskampen og de strategiske måla.

Den første delen ser jeg som en nødvendig forutsetning for å komme i denne situasjonen iforhold til folk.

Eks. valgkampen. Det er del som ikke vil oppsøke folk på dørene, det er "misjonering", men vil heller stå på stand, dele ut løpesedler i postkassa. Det som jeg oppfatter mange ikke vil, er å være den som tar initiativet ved å oppsøke folk og snakke med dem uten at de har bedt om det. På stand så kan det være mere opp til de som passerer om de vil ta kontakt. Jeg mener en slik holdning er opplagg for en "passiv" valgkamp som ikke bryter nytt land og knytter folk nærmere til oss. Det er vi sjøl som er den viktigste ressursen i å få RV-stemmer og da må vi være en en fortropp og ikke passive valgmateriell-utdelere.

3. Knytte folk nærmere partiet.

Vi må fange opp og gi de som nå stemmer RV, kjøper KK, setter oss på deler av politikken og stiller mange spm. men er på leting etter svar, tilbud og muligheter til å bli med på sirkel og i partiet.

Sigrid.

Rapport fra Valgkampledelsen

20.juni 83

Ved siden av referatene fra RV/AU og valgledelsen er det å si at det mest presserende nå er å få ferdig programmene. Innrettinga på begge programmene er vedtatt på et åpent møte 16.juni, nå gjenstår å ta hensyn til en del påpekninger som kom fram på møtet, redigering av programmene og å få sendt disse til trykking.

Vi har visse problemer med dette, men det skulle gå å holde fristen for sending til trykking. Fristen er 1.juli.

Til nå er det klart at det blir reine RV-lister i Klæbu, Tr.heim og Røros. Disse er ferdige.

Dessuten blir det lister i Orkanger, Hitra, Ørlandet. Det jobbes med lister i Rissa og Frøya. I tillegg gjør RV i Tr.heim nå et forsøk på å stable på beina ei liste i Malvik. Lista i Selbu var ikke mulig å få i stand.

Utenom de tre store(!) er det litt uklart hva som blir reine RV-lister og hva som blir RV-lister med demokrativri.

Bortsett fra Hitra går det nok i retning Bjartmar, og vi får etterpå se hvor det vil være mulig, utfra grunnlaget listene er dannet på, med valgkamp.

Etter 1.juli vil det mer organisatoriske komme mer i bakgrunnen, og vi må begynne å forberede politisk valgkamp, dvs. spre RVs politikk og jobbe fram lokale kampsaker. Parallellt vil vi selvsagt jobbe med støttesanking.

Ellers begynner nå RV-gruppene så smått å dannes, vi har hatt et gruppeleder-møte med bra oppslutning, samarbeidet med partiet ser ut til å fungere (om enn noe tungrodd) og RV tar også en del initiativ gjennom NKS og RU.

Sist men ikke minst: Økonomi!!!!!!!!!!!!

Her ligger det foreløpig dårlig an, dette vil rette seg etter hvert, men både partiet og enkeltpersoner må begynne å jobbe med det. Økonomien må også inn i planene for sommerleirene.

Runar ,sekr.

PRESSIMELDING FRA AKP(ml) I SØR - TRØNDELAS:

Hva vil fredsmarsj - 83?

Fredsmarsj 83, fra Lidsvoll til Trondheim har tre almenne hovedparoler: "Nei til A-våpen i øst og vest", "Ingen A-våpen i Norge i krig eller fred", "Nei til utplassering av nye raketter i Europa". Bak Fredsmarsjen står 14 organisasjoner fra kvekerne til den norske fredskomite.

Tilsynelatende er dette paroler så runde og "gode" at alle atomvåpenmotstandere skulle kunne støtte dem. Når AKP(ml) likevel ikke gjør det er det fordi:

Fjern SS-20!

Fredsmarsj 83 godtar en situasjon med fullstendig sovjetisk overlegenhet av mellomdistanseraketter i Europa når de i parolegrunnlaget nøyer seg med å si nei til nye raketter og ikke kreve SS-20 rakettene fjerna. Sovjet fortsetter å utplassere disse rakettene under de pågående forhandlingene og er nå oppe i ca 350 stk.

Vi mener det er en forutsetning for enhver A-våpen motstand at den retter sine krav til de som rustet opp og truer freden. Store deler av fredsbevegelsen retter kravet om nedrustning ensidig til USA og NATO. Nei til atomvåpen og lignende organisasjoner hevder at deres oppgave er å skape en opinion ivest mot vestlig opprustning og at vi i vest må ta det første skritt. Samtidig lukker de øynene for at det ikke finnes noen sterk opinion i øst mot den sovjetiske opprustninga.

Fredsbevegelsen i øst.

Fredsaktivister i øst som reiser lignende krav som danner grunnlaget for Fredsmarsj 83 risikerer lange fengselsstraffer eller landsforvisning, slik vi nylig har sett grove eksempler på. Den sovjetiske fredsaktivisten Aleksander Sjatravka som ble tiltalt for å ha samlet underskrifter på et opprop mot A-våpen, ble for kort tid siden dømt til 3 års fengsel. Myndighetene i Øst-Tyskland har i løpet av mai måned i år landsforvist 20 medlemmer av en fredsgruppe i Jena (NIB-meldinger 8. og 9. juni i år). Dette skjer samtidig som den offisielle fredsbevegelsen i øst hyller fredsbevegelsen i vest og oppmuntret til pasifisme og ensidig nedrustning.

Fred bare i Europa?

En annen slagside i det meste av fredsarbeidet er at innrettinga og kravene er ensidig retta inn på Europas fred og sikkerhet, mens resten av verden, hvor krig, undertrykking og nød herjer, ikke levnes oppmerksomhet.

Vi hevder at den heltemodige kampen til det Afghanske folket mot den russiske okkupasjonsmakta er et langt viktigere bidrag til freden enn all verdens forhandlinger og fredsmarsjer.

Aktiv støtte til frigjøringskampen, ikke minst de som retter seg mot de to supermaktene, er en nødvendig del av fredsarbeidet. Svikter en her og er villig til å ofre støtte til folk og nasjoner i den 3.verden for å skape et "bedre forhandlings - og nedrustningsklima" i Europa, avslører vi oss som folk som bare tenker på seg sjøl. Dette er virkeligheten i opplegget for Fredsmarsj -83.

Vårt 3. hovedargument mot å støtte Fredsmarsj -83 ligger i synet på årsaken til krig. Tanken bak årets og tidligere års fredsmarsjer er at rustningskappløpet og våpnene i seg sjøl er årsaken til krig. Dette er pasifistiske ideer som vi tar avstand fra. Det er verken antallet eller typen våpen som fører til krig, men sjølve det imperialistiske systemet, kampen for verdensherredømme over råvarer og markeder.

AKP(ml) er mot atomvåpen.

AKP(ml) er motstander av NATOs utplasseringsplaner. Vi er prinsipielle motstandere av A-våpen, som er terrorvåpen retta mot sivilbefolkningen. Vi knytter vår motstand til utplassering av nye raketter av to avgjørende grunner. For det første at Sovjet må presses til å fjerne sine SS-20 raketter. Med et mellomdistanserakettnopol i Europa øker faren for at Sovjet vil lykkes gjennom atomutpressing, og tvinge Europa til kapitulasjon i tilfelle krig. Vi kan vanskelig forstå at det er mulig å være mot mellomdistanseraketten til NATO uten samtidig å kreve Sovjets raketter fjerna. Ellers blir parolen om Nei til atomvåpen i øst og vest en tom frase.

For et sterkt, uavhengig forsvar.

For det andre knytter vi vår A-våpen motstand til kravet om et sterkt og uavhengig forsvar, uavhengig av NATOs atomstrategi og atomparaply. Vi mener at veien å gå for å møte den sovjetiske trusselen er å styrke det konvensjonelle forsvaret av Europa.

Spørsmål til Fredsmarsj -83.

På denne bakgrunnen oppfordrer vi folk til ikke å slutte opp om Fredsmarsj -83. Vi vil samtidig få lov til å stille følgende spørsmål til Fredsmarsj -83. Vil dere ta med kravet om fjerning av SS-20 raketten og støtte til frigjøringskampen til 3. verdens folk i parolegrunnlaget? Gjør dere det vil vi støtte marsjen.

AKP(ml) i Sør Trøndelag
Kåre My

DS - VEDTAK OM RVs VALGKAMP.

De politiske hovedsakene i valgkampen er: 1) Krisa og arbeidsplassene, 2) Fred og Forsvar, 3) Kampen mot rasismen.

Dette betyr at vi vil sloss kompromissløst mot sosialdemokratiet, passifistiske og pro-sovjetiske strømninger i fredsbevegelsen og rasistiske holdninger også i arbeiderklassen. Vi må samtidig forklare årsakene til, og kreftene bak og hvorfor arbeidsplassene raseres, rasisme oppstår og passifisme utvikler seg innenfor kapitalismen. Altså drive en ideologisk valgkamp. Samtidig må vi vise at den eneste veien ut av uføret er et sosialistisk Norge.

På dette grunnlaget vil vi gå inn for å sanke flest mulig stemmer i valgkampen og stiller som kampmålsetting:

- 2 representanter i Tr.heim bystyre
- 1 representant i Røros kommunestyre
- 1 representant i Fylkestinget.

Mange stemmer til RV er i seg sjøl ei styrking av den revolusjonære bevegelsen, fordi en "prosentbevegelse" har større politisk tyngde blandt folk enn en "promillebevegelse".

- Flere bystyre -og fylkestingsrepresentanter gir større muligheter til avsløringer og grundig parlamentarisk arbeid
- Større oppslutning i valg styrker vår egen tro på den revolusjonære bevegelsen.

Dette krever full innsats fra alle partimedlemmer.

DS lover å gjøre sitt for å oppfylle disse målsettingene.

Kjersti.

MELDING

Det opplyses om at Carl Lammi (Lilleby Smelteverk og med i styret i arbeidsløses forening) ikke er medlem av AKP(ml). Han er NKPer og mener at Solidaritet i Polen er Nazistisk og at Øst-Tyskland er et paradis.

NOEN VEDTAK FRA DS:

- DS mener at partiets innretning i våre kapitalstudier og KK var riktige. Den viktigste feilen var mangelen på innretning på arbeiderklassen
- Arbeidet med Klassekampen er reelt blitt prioritert opp i de fleste avdelinger, og det er stor framgang. Men vi kan ikke si at partiet i som helhet har fulgt opp intensjonene i KK-direktivet som er: Alle avdelinger skal drive jamt KK-arbeide. Vi har likevel hatt det beste resultatet i vårt distrikt på mange år. Det skyldes jamt og bra salg fra endel avdelinger. Se ellers oppsummeringer og vedtak om KK i FK april -83.
- 1.Mai
 - 1 DS mener at partiets prioritering av 1.mai i forhold til de andre oppgaver i vår, var rett.
 - 2 Det var likevel svakheter i arbeidet, bl.a. med å sikre at 1.mai ble en reell oppgave for hele partiet etter påske.
 - 3 Det var feil å avvente dannelsen av FFF til etter Samorgmøtet
 - 4 DS mener det var riktig å ikke vike for press på forsvarsparolen (Nei til atomvåpen, for et sterkt og uavhengig forsvar). I

rapporter fra avdelinger meldes det heller ikke om at denne parola har vært til hinder for mobiliseringa til toget.

- 5 FFF-ledelsen tar sjølkritikk for rot i økonomiarbeidet, noe som førte til et samla underskudd på ca 6000 kroner.

- Partiets innretting på arbeiderklassen.

DS har ikke klart å prioritere det faglige arbeidet slik det ble vedtatt på DÅM. Det er dannet Faglig Utvalg som har begynt arbeidet og jobber jevnt. TMV og STålkonstruksjoner har på det nærmeste blitt nedlagt i perioden. Mange har etterlyst partiets arbeid med denne viktige kamp-saken. Både FU sentralt og lokalt har jobbet med plassen. Det har vært vanskelig å få utvikla kampen bl.a. da det har vært uenighet blandt kameratene der om hva slags linje som skulle føres mot nedlegging.

- Om valget:

Partiet skal delta i valgkampen som er en hektisk, ekstern periode. Med en innretting på partiets arbeid over lengre tid som har prioritert innternt over eksternt så står vi overfor et problem, å få partiet til å drive aktivt politisk massearbeid, dette må det gjøres noe med.

- Prioritering på partiets høstplan:

- 1) Klassekampen
- 2) Rekrutering
- 3) Sosialismediskusjonen

Det må pekes ut folk i DS som har ansvar for rekruteringa. Studieutvalget må få ansvaret for å arbeide ut rammer for sosialismediskusjonen.

- Rekrutering på arbeidsplassene:

Rekrutering i arbeiderklassen settes opp som hovedoppgave for arbeidsplasslaga etter valget. Det vurderes etter en diskusjon om dette er hovedoppgaven for hvert enkelt lag.

Polemikken mellom PML og KANG fortsetter:

1. Først noen ord om intellektuelt hovmod/arbeiderklassens ledende rolle.

Det går ei linje gjennom mye av det som er skrevet og sagt det siste året, som får meg til å sette spørsmålstegn ved enkelte kameraters standpunkt i forholdet intellektuelle/proletarer, både NÅ, i kampen for sosialismen, og SIDEN, når oppgava blir å BRYTE NED ARBEIDSDELINGA.

A. Man angriper kulturrevolusjonen, som feide mange borgerlige akademikere ned av tronen, som sendte millioner av intellektuelle ut på landsbygda og kroppsslitet der, som prøvde å knytte forskinga tettere til produksjonen osv.

B. Sjølskryt av sitt eget intellekt, moralisering over "massen". Studer Steigan: "Svar på tiltale" s.12-18, intervjuet med Dag Solstad i KK 9.2.83 og se om ikke det er en forbindelseslinje til utsagnet fra PML: "Jeg opplevde sjøl at det var liten respekt for mitt intellekt".

C. Vi trenger IKKE intellekt I SEG SJØL. Også intellekt er knytta til klasser; det vi trenger er INTELLEKTUELLE PROLETARER, i tillegg til INTELLEKTUELLE SOM UNDERORDNER SEG ARBEIDERKLASSENS POLITISKE LEDELSE, som vil TJENE FOLKET. (Deriblant proletariserte intellektuelle)

Solstad er klarest: Han savner en litteraturdiskusjon "på litteraturens egne premiss"(!), "var lei av folk som trodde de forsto bøkene mine på overflatiske premiss" osv.

Mye av det Steigan/Solstad/PML hevder, gjør meg urolig mht. tempoet, evt. viljen til, nedbrytinga av delinga mellom kroppsarbeid og åndsarbeid etter en sosialistisk revolusjon, dersom disse idéene vil få prege den politiske ledelsen.

2. Så til vår egen historie.

Også her går det ei linje Steigan-Solstad-PML. Ideologisk oppfatter jeg det som et angrep på Maos lyriske strofe: "I denne verden er ingenting umulig / Hvis du bare har viljen til å reise deg". Det er ikke nok å vise til de materielle forutsetningene for en total omveltning (som etter Marx' mening er: 1. De eksisterende produktivkrefters utviklingsnivå og 2. Dannelsen av en revolusjonær masse)

Klassøkampen, som driver historia framover, er en POLITISK kamp, en kamp som til slutt dreier seg om STATSMAKTA, hvilken klasse som skal herske, dvs. et forhold i OVERBYGNINGA. Derfor blir det subjektive elementet viktig for et politisk parti som har tatt på seg oppgava å lede denne kampen.

Spørsmålet er om vi OVERVURDERTE det subjektive elementet, om vi "så for blåsyd på mulighetene for rask framgang i Norge"(PML), om "vi sykla på vannet"(Solstad) eller om "vi holdt døra åpen for idealismen"/vi hadde nesten glemt den historiske materialismen(Steigan s.94)

Dette mener jeg er historieforfasking. I den perioden som omtales, studerte vi sosialimperialismen/faren for 3.verdenskrig/3-verden-teorien. Idealisme? Vi studerte arbeideraristokratiet/borgerlige arbeiderpartier/arbeiderklassens politiske rolle. Sykling på vannet? Vi gikk i spissen for å reise folk til kamp over alt, proletariserte oss og bygde streikestøttekomitéer. Blåsyd tro på rask framgang?

Det er imidlertid klart for alle at den internasjonale ML-bevegelsen fikk en knekk i 1979. Etter min mening er ikke troen på Kina-"utopien" eller IDEALISME fullgode svar mht. årsakene.

Mitt svar er følgende: Revisjonismens maktovertakelse i Kina desember 1978 slo inn i den internasjonale ML-bevegelsen og gav det ytre støtet til forfallet. Er det noen som får assosiasjoner til begivenhetene rundt 1956?

De avgjørende faktorene må sjølsagt søkes blant de indre forholda. Hos oss sjøl var det f.eks. svakheter i praktiseringa av den demokratiske sentralismen: Overgang fra "for stram bue" i 1977 til utflytende liberalisme, særlig fra høsten 1979. Fraværet av politisk linjekamp

ble til og med forsvart teoretisk med at vi trengte "ro" i partiet (!) (Se f.eks. lederen i TF, desember 1979)

Når enkelte kamerater nå vil skylde på IDEALISMEN, bidrar dette til å dekke over disse kameratenes egen META-FYSIKK. (JFR. Steigans utlegninger om produktivkreftene (Les: Datamaskinene) som "sprenger rammene" for kapitalismen og "slår beina under lønsslaveriet" (Svar på tiltale, s.21-23,73 og mange andre steder))

Langt viktigere enn å avdekke syklistene på vannet, blir det nå å korrigere disse kameratenes klare undervurdering av klassekampens rolle i historia. Kanskje vi sammen burde begynne med å bla tilbake til "Om motsigelsen" ?

Kang.

PS. Jeg beklager det dersom noen oppfatter dette innlegget som unødig krasst og ukameratslig - det ble litt kort tid. Oppfordrer folk som griper til pennen om å prøve å ta BALLEN, ikke mannen.

At sprede møy er også politikk. Den bedste kammerat påtager sig det ubehageligste arbejde.

FRA BOKA „SORT PÅ HVIDT“ AV R. BROBY - JOHANSEN

Jeg kommer fra ei arbeidsplassavdeling som nylig diskuterte "Partiets innretting på arbeiderklassen". Har i den forbindelse noen kommentarer til emnet og refererer noen synspkt. og motsigelser for avdelingsdiskusjonen. Notatet slår fast noen fakta om utviklinga av partiets medlemsandel av arbeidere. Skremmende tall. For vår avdelings vedkommende, har vi samme tendensen. Noen tall: Av de 4 arbeiderne som ble med i bevegelsa i 69/73, er det bare 1 igjen i dag. Av de 6 arbeidere som ble medlemmer i perioden 76/78 er ingen med i dag. Av de 2 som ble rekrutert i perioden 80/82 er begge fortsatt med. Dette er folk og kamerater som kommer fra arbeiderklassen. I denne oversikten holder jeg borte alle de som "lot seg" proletarisere i 74/76. Flere av dem har skifta jobb, de fleste er fortsatt med. Tallenes klare tale sier: Arbeidere med arbeiderklassebakgrunn trives ikke i partiet.. Det kan i perioder være "lett" å rekrutere arbeidere, men vanskelig å holde på. Hvorfor? Det var dette spm. partiavdelinga bl. prøvde å svare på.

INTELLEKTUALISME

Partiet har fått mye intellektuell kunnskap gratis fra det borgerlige samfunnet. 85% av partiets medlemmer i dag har utdanning utover real/ungdomsskole. Kunnskaper som skoler/universiteter har gitt partikameratene. Dette høye "borgerlige" allmennkunnskapsnivå preger partiet i stilen, småborgerlighet og vakling. Dette ble oppsummert som svært negativt for noen år siden, og linja med "parti for vanlig folk" vant gjennom. Det utvikla seg anti-intellektualisme i partiet, som dyrka arbeiderklassens svake sider.

Et kommunistisk parti må ha et høyt intellektuelt nivå, men samtidig må ryggraden i partiet på alle nivå bestå av "medlemmer" av arbeiderklassen.

Altså partiet trenger intellektuelle arbeidere. Har partiet noen gang stilt seg som mål å gjøre klassebevisste arbeidere til intellektuelle klassebevisste arbeidere. NEI, ALDRI. Det eneste som er blitt gjort er å lage studiesirkler så enkle og forståelige, at de er blitt forvansket! Marxismen går ikke an å gjøre enkel. Marxismen kan bare forståes intellektuelt. Skal vi kunne forstå marxismen må vi ha kjennskap til mange vitenskaper, litteratur & kunst, historie, teori, filosofi osv. Arbeidere i dag har svært liten kunnskap på disse områdene i utgangspkt. Marxismen vokser ikke opp fra fabrikkgolvet. Tvert i mot. Fabrikkgolvet yngler reformisme.

REFORMISMEN

Vi har i mange år snakka om reformisme, økonomisme, opportuniste Trade-unionisme, syndikalisme osv. En håpløs diskusjon. Spm. er reformisme. Alle andre ord og vendinger er et uttrykk for reformismen. Reformismen gjenspeiler sjølve kapitalismen. Hvorfor er hele arbeiderklassen i Vest-

Europa reformistisk?

Du får en jobb, du produserer, du får betaling. Du organiserer deg, du slåss for høyere lønn og bedre arbeidsforhold. Kapitalisten presser på med prisstigning, investering og rasjonalisering. Bruttonasjonalproduktet øker og levestandarden økes, profitten mangedobbles! Alt stabiliseres - kapitalismen er sjønn. I den kapitalistiske produksjonsmåten ligger kimen til reformisme. Alt fortoner seg på overflata som et likeverdig forhold ~~Arbeiderklassen og kapitalen~~ mellom arbeid og kapital.

Arbeiderklassen trenger dyktige ledere i den "reformistiske kampen". I de siste åra har de valgt kommunister der de finnes. Trenger arbeiderklassen et kommunistisk parti i den "reformistiske Kampen". Nei. Men de trenger dyktige ledere og gjerne de som har fått kunnskapen og skoleringa gjennom partiet. Det er likegyldig for arbeiderklassen hvor de kommer fra, bare de er dyktige. Arbeiderklassen er rasjonell sånn.

Det viser seg faktisk hos oss, at de gangene vi har kjørt harde kamper mot sosialdemokratiet og klassesamarbeid i klubben har vi rekrutert. Men da er det ikke så lett å bli tillitsmann heller. Hva er viktigst? En tillitsmann eller partimedlemmer. Det siste, men vi trenger også tillitsmenn. Det må gå an å løse dette problemet uten å havde i den ene eller andre grøfta!

- 1) Kamp mot klassesamarbeid
- 2) partiskole for arbeidere.

truls

KRITIKK FRA EI AVDELING

Vi har visst om 3 - 4 stk. som har vært interessert i sirkel i ca 1/2 - 1 år. Disse har etter det vi har oppfattet nå fått tilbud om å starte i en sirkel (ca 15 mai)

I fjor høst ble vi oppfordret til å prøve å rekrutere folk til partiet bl.a. gjennom sirkler. Det er vel og bra. Men det har vært vanskelig i og med at sirkler ikke har eksistert. Til høsten er det satt opp en dato (15 okt.) for sirkelstart som vi kan ta utgangspunkt i når vi prøver å rekrutere folk. DS må sørge for at sirkelen er klar til denne dato, at avdelingene i god tid får beskjed om hvilken sirkel som skal kjøres og konkret dato for oppstart. Vi kan verken eller vil gå rundt å lure folk med at sirkel starter da og da, og så viser det seg at den starter et halvt år seinere.

Vi oppfordrer derfor DS til å sikre at det virkelig blir sirkel til høsten så vi kan starte rekrutteringa til sirkel i den aktive valgkampen vi står foran. Endel folk vil sikkert melde seg interessert i sirkel i forbindelse med RV-jobbinga.

SVAR PÅ KRITIKK

Vi er enige i at vi ikke hadde sikra at det ble sirkel. IS har et problem, de kan ikke sjøl lede sirkler - det må i hovedsak avdelingene sjøl gjøre eller enkeltpersoner har det som oppgave.. Det er sendt ut en oppfordring til alle avdelinger om å melde fra om kamerater som kan lede sirkler. Det har vært liten interesse fra avdelingene. Vi ønsker å skolere sirkelledere, meld i fra så snart som mulig!

K.

Oktober

bokhandel

* Arbeidsprogram for AKP (m-l) kr 20,-

* Utkast til nytt prinsipp-program for AKP (m-l)
kr 20,-

* Røde Fane nr 3 - 83

DETTE NR. TAR OPP KULTURREVOLUSJONEN I KINA, DEBATT OM KULTURPOLITISK
MANIFEST, M.M. kr 24,-

* Hans Rotmo: DRØMMEN OM KRASNOVALAILA og
andre historiske eventyr

I den 4. boka si flyttar Hans Rotmo seg snøgt og handfritt på stram line mellom strengt alvor og lausloppen humor, frå tid til tid og frå land til land. Tittelforteljinga handlar om ein hest som får Stalin til ryttar.

Elles kan du lese om den kloke kona i Weissfels, som vart brend som heks i 1632, om ein gresk rådgivar som får store problem ei viss lagnadstung påske i Jerusalem, om den arabiske våpenmeisteren som finn opp kruttet, om ein episode under bygginga av den kinesiske muren, og mangt anna, som berre ein trønderkunstnar som Hans Rotmo kan finne på.

MELDING OM FREDSMARSJ 83

I disse dager har det gått ut en søknad om økonomisk støtte til Fredsmarsj 83, stilet til alle større fagforeninger. Sjøl om det ikke presiseres er det i realiteten også en forespørsel om politisk støtte. Søknaden er undertegna Per Lynnum og 14 organisasjoner.

DS/FUs syn på denne marsjen er flg: Vi går klart mot å støtte marsjen. Av arrangementets 3 paroler: -Nei til atomvåpen i øst og vest, -Ingen atomvåpen i Norge i krig eller fred og -Nei til utplassering av nye raketter i Europa er det i realiteten den siste som er ei politisk parole for marsjen, med klare krav og klar adresse.

Innholdet i denne parola er at man går mot de nye rakettene (les Pershing og Cruise) og at man altså aksepterer de allerede utplasserte SS20-rakettene i et antall av 260-70.

I tillegg kommer også Sovjets SS4, SS5, SS12, SS21, SS22.

Parola er altså klart feilaktig. Vi kan aldri støtte paroler mot Cruise og Pershing uten å kreve SS20 fjerna. Det er og blir intet annet enn ei gavepakke til det aggressive Sovjet. For det andre. Det er vårt syn at vi som revolusjonære og anti imperialister aldri kan delta i noe fredsarrangement uten at støtten til frigjøringsbevegelser i den 3. verden blir en del av parolegrunnlaget, (hovedparolegrunnlaget). Gjør vi det blir vi en del av den eurososjialistiske, navlebeskuende bevegelsen land i den 3. verden kritiserer.

Reis motforslag!

Etter vårt syn må det reises motforslag i fagbevegelsen, fra fagfoeningene som krever av Fredsmarsj 83 at det tas med paroler om:

a) Fjerning av SS20-rakettene

b) Full støtte til frigjøringsbevegelser i Afghanistan, El Salvador, samt støtte til Solidaritet i Polen, i hovedparolegrunnlaget.

DS/FU

TRE-VERDEN TEORIEN!

19

Tre-verden teorien, fortsatt brukbar for kommunister.

I mars nr. av FK har Karlsen et innlegg mot Tre-verden teorien. Han mener denne teorien står i motstrid til en marxistisk klasseanalyse, til den historiske materialismen, og fornektet proletariats ledende rolle i en sosialistisk revolusjon. Jeg er uenig.

Tre-verden teorien er en teori som deler opp landa i verden etter hvilken stilling de står i, i forhold til imperialismen. Den forklarer forholdene mellom ulike land på et bestemt tidspunkt i historia.

Vi kjemper for sosialisme og kommunisme, ikke bare i Norge, men i hele verden. Dette er en langvarig kamp, og det er derfor ikke likegyldig for oss hvilken stilling de ulike landa tar i forhold til denne kampen, - nemlig kampen mot det imperialistiske verdenssystemet. Vi må se på Tre-verden teorien som et redskap til å analysere den internasjonale situasjonen, et redskap som forteller oss hvem vi må alliere oss med i kampen mot imperialismen, - og for sosialismen.

Det sentrale i Tre-verden teorien er at det er folk og land i den tredje verden som i dag utgjør hoveddrivkrafta mot imperialismen. Jeg mener dette er riktig. Over 80 % av jordas befolkning bor i den tredje verden, Her føres de hardeste kampene mot imperialismen. Det er først og fremst frigjøringskamper i den tredje verden som har ført til at USA har blitt svekka som supermakt. Videre finner vi bevegelser mot fascisme og føydalisme, bevegelser som har et omfang og en størrelse som vi ikke finner maken til i den andre verden. Vi kunne gjerne ønske at det var proletariats i den andre verden som i dag gikk i spissen mot imperialismen, men det er ikke slik.

Når land frigjør seg, svekker det imperialismen som system. Dette har stor betydning for oss. Så lenge vi kan ha en relativt stabil kapitalisme i den andre verden, - basert på utbytting av den tredje verden, vil det være vanskeligere å få oppslutning om sosialismen. Frigjøringskamper tjener objektivt sett vår kamp for sosialisme.

Tre-verden teorien legger ikke opp til å erstatte klasseanalysen i de enkelte landa. Tvert i mot blir det brukt eks. på ulike klassers interesser, ved å trekke fram emiren fra Afghanistan og lederne for den egyptiske nasjonale frigjøringsbevegelse, Sistnevnte var av borgelig opphav og gikk i mot sosialismen. Men likevel var de kampene de førte objektivt sett revolusjonære kamper fordi de tjente til å "svekke, oppløse og undergrave imperialismen". Lenin skrev i 1916 at revolusjonen ikke kunne seire uten en proletarisk borgerkrig mot borgerskapet i de framskredne landa sammensatt med en rekke demokratiske og revolusjonære bevegelser, iberegna bevegelser for nasjonal frigjøring i de utvikla, tilbakeliggende og undertrykte nasjonene. At proletariats må ta ledelsen i en sosialistisk revolusjon står ikke i motsetning til at det i dag er frigjøringskamper i den tredje verden som retter de hardeste slagene mot imperialismen. Her vurderer jeg helheten. Mao har skrevet om nydemokratiet. Han skisserer en utvikling der land i den tredje verden først frigjør seg fra imperialismen, (får nasjonalt sjølstyre) deretter fra et nydemokratisk samfunn til et sosialistisk samfunn. I et slikt land vil produktivkreftene være lite utviklet, og derfor vil vi få større motsetninger til en sosialistisk overbygning enn i et land hvor produktivkreftene er mere utviklet. Slik jeg ser det, vil det da også være vanskelig å bygge sosialismen i et slikt land. Muligens var Mao for optimistisk i sin vurdering. Men å si at det umulig å bygge sosialismen, mener jeg er feil. Når det gjelder Kina "fattigmannssosialisme"; skal en sammenlikne Kina med noe land så får det være India og ikke Norge ("mere naturlig å sammenlikne seg med", er det ikke det en sier) og da mener jeg fattigmannssosialismen kommer i et anna lys;

Til slutt til Egil Bergan i RF 6/82. Jeg er i mot hans "videreføring" av Tre-verden teorien. Jeg er i mot en allianse med USA, mot Sovjet i dag. Det jeg trekker av Tre-verden teorien er at vi må alliere oss med proletariats og massene i den tredje verden mot imperialismen, først og fremst supermaktene USA og Sovjet.

Oktober

bokhandel

Kongens gt. 29, tlf. 22555

* Jan Myrdal: KINESISK LANDSBY 20 ÅR SEINERE -
rapport med spørsmålstejn
Foto: Gun Kessle

Jan Myrdal reiste til Kina første gang i 1962. Han oppholdt seg da i lengre tid i landsbyen Liu Lin i Shaanxi-provinsen. Han intervjuet innbyggerne og presenterte resultatet i boka "Rapport fra en kinesisk landsby" (1963). Den er i dag en av klassikerne i den moderne litteraturen om Kina. Myrdal har besøkt Liu Lin flere ganger seinere, i sept. -82 var han der for 5. gang.

I "Kinesisk landsby 20 år seinere" forteller han om situasjonen i dag. Massemedia i vest har skrevet mye om nye signaler og forandringer av politikken i Kina de siste årene. Hva dette betyr for flertallet av Kinas milliardbefolkning, har det vært vanskelig å få noe begrep om. Myrdal kan nå gi detaljert bilde av utviklinga og sammenligner det han har sett gjennom mange år i den samme landsbyen.

Det er blitt en rapport med spørsmålstejn. Han refererer det han har sett og hørt, i Liu Lin, i mønsterfylket Fengyang i Anhwei-provinsen, i Beijing og i "det tredje Kina", Singapore, og stiller samtidig alvorlige spørsmål ved det som skjer. Hans bekymringer gjelder først og fremst framtida til de 800 millioner fattige bønder, "de gamle navnene".

OKTOBER FORLAG 1983 - kr 98.-